

Előfizetési árak:

Évi 10. — Ft
Félévi 5. —
Negyedévi 2.50 —
Egy hónap 1. —
Egyes szám 4 kr.

Megjelenik minden-
nap, vasárnap kivé-
telével.

DEBRECZENI ELLENŐR

A SZABADELVŰ PÁRT KÖZLÖNYE

Szerkesztőség és

Kiadóhivatal:

Főpíacz, a város-
házal szemben.

Működés:

Egy hasábon két
soronként 5 kr-ával
számítanak.

Még egyszer a házszabályok.

Debreczen, május 17.

A képviselőház jóformán kard-
csapás nélkül letárgyalta a kép-
viselőház házszabályainak módo-
sításáról szóló bizottsági jelentést,
melyet Horánszky Nándor előadó
alkotmányjogi és politikai szem-
pontból tüzetesen, behatóan és
tanulságosan megvilágított. A Ház
teljes megnyugvással járulhatott
hozzá a javaslatához, melynek cél-
szerűségéről mindenki meg volt
győződve. — Sőt néhányan még
többet akartak a jóból. Másoknak
persze még ez is sok volt. Amazok
legalább hallgattak, míg az utób-
biak már azért sem akadályozhat-
ták meg a módosítást, mert a béke-
paktum szerint már előzőleg
hozzájárultak mindezekhez a mó-
dosításokhoz.

A házszabályok módosítására
kiküldött bizottság, habár minden
korlátozó utasítás nélkül fogott
feladatához, mégis abban a keret-
ben kívánta a módosításokat meg-
tenni, a melyet a béketanácskoz-
mányok során megállapítottak.
Ezek a módosítások tehát ugyan-
abban a terjedelemben, sőt ugyan-
abban a szövegben jelennek meg
előttünk, mint azokról a béketár-
gyalások során szó volt. Pedig
akkor, emlékezhetünk, hogy az
alkotmányos szabadság és a par-

lamentáris szabadság hívei telje-
sen megnyugodtak ezekben a
módosításokban és senki sem
akart ennél továbbmenni. Ennek
helyességét még kényszerültek
azok is belátni, a kik nem any-
nyira helyesbíteni, mint inkább
szigorítani akarták a házszabá-
lyokat. Erre azonban sem akkor,
sem most, de ezután sem lehet
szükség. A házszabályok tulszi-
gorítása iránti követelések igen
népszerűtlenekek lettek és teljesen
hidegen hagyták az ország köz-
véleményét. Annyival is inkább,
mivel mindenki a mielőbbi békés
kibontakozást kívánta és ezt a
nagy és országos érdeket a tul-
szigorú követelések miatt és azok
kedvéért, a kik a szigorítást any-
nyira akarták, kockára tenni
senki hajlandó nem volt.

Eppen azért mindenki csak
helyeselni tudta Széll Kálmán
miniszterelnöknek tapintatát, mi-
dön arra a helyes álláspontra
helyezkedett, hogy igenis, szük-
ségesnek tartja a házszabályok
helyesbítését, némely félremagya-
rázható szakaszainak tisztázását.
De ennek egyrészt akként kell
történni, hogy ez a módosítás a
megrendszabályozásnak még csak
látzatával se bírjon; annál ke-
vésbé lehetnek a módosítások oly
értelműek, hogy ez által mintegy
békóba veressék a parlament sza-

badsága, melyet az 1848-iki tör-
vényhozók a demokratikus nép-
képviselői alkotmányos rendszer
valóságos paládiumának tekintet-
tek. Eppen azért tisztán és egye-
dül a képviselőház autonóm hatás-
körébe tartozónak jelentették ki a
tanácskozás és szavazás rendjé-
nek megállapítását. Mert előttük
állott a sok szomorú tapasztalat
a rendi alkotmány legutóbbi éveitől,
midőn a kormány az elnök-
ség útján tulnyomó befolyást gya-
korolt az országgyűlési tanácsko-
zások menetére és a szavazás
eredményére. Ismeretesekek e tekin-
tetben a felső táblán ugy, mint
az alsó táblán felmerült esetek,
melyek az önkénykedés miatt
keserűséggel tölthették el minden
alkotmányos érzésű hazafit.

Az obstrukció alatt arról
győződünk meg, hogy a házszabá-
lyok némely szakaszai hiányo-
sak és az ugynevezett technikai
obstrukcióra vezettek. Ezt pedig
még az elméleti államtudomány
sem ismerheti el a kisebbség vé-
delmi fegyverének. A házszabály
megalkotói pedig épenséggel nem
akarhattak tárt kaput nyitni erre
a parlamenti visszaélésre, a tek-
nikai obstrukcióra. Sőt erről még
az ellenzék is, a mely pedig végső
kétségbeesésében ezt az utolsó
fegyvert is alkalmazásba vette a
volt kormány ellen, szintén és

TÁRCZA

Brazíliai kaland.

— A „Debreczeni Ellenőr” eredeti tárczája. —

Hárman utaztunk a budapest—fiumei
gyorsvonat tulfutott másodosztályu kupé-
jában. Miután a gőzgéppel versenyt
lílegve, késő bánattal fordítottuk volna a
„hideg-meleg” csapatot akár a fagypon-
t alá, a közös igyekezetben nekimelegedve,
összeismerkedtünk. Este volt már, Kapos-
vár körül tartottunk; a nyelvünket tap-
lón szarította a sok szivar, a szemünket
marta a füst és el kellett rá készülni,
hogy a forró, nehéz atmoszférában aludni
egyhamar nem tudunk.

Szóval, tökéletesen egymásra voltunk
utalva.

Lilenberg, a sétatárczagáros Abba-
ziába igyekezett, hogy üdüljön és erőt
gyűjtsön egy kicsit, mielőtt Szíriába
menne egy ujonnan felfedezett gyökérfát
kiválasztani — ő már a jövő évi férfi-
divatban utazott; — Zionelli, a bűvész
ezuttal a Quarnero környékét akarta bá-
mulatba ejteni a mutatványival; én
meg csak azért mentem Fiuméba, mert
nemrég lettem államhivatalnok és féláru
jeggyel utazhatom a m. kir. államvas-
utak összes vonalain (a leghosszabbi-
kon is.)

A gyáros Hesszenből származott, a
bűvész oroszországi levén és én ma-
gyar, tehát természetesen németül beszél-
gettünk.

A szót az öreg Lilenberg vitte, aki
bejárt a félvilágot és a legtávolabbi
földrészekről, Ausztráliáról, Dél-Ameriká-
ról csak úgy beszélt, mint más ember
Sárbogárdról. Zionelli mindössze a fél-
Európát járta be, én meg csak fél-Magyar
országot, mi hát hallgattunk ebben az
arányban, és igen ritkán szólottunk
közbe, akkor is kellő reverenciával.

Az öreg ur csak úgy ontotta a
pompás történeteket az ő változatos
multjából. Már husz éve, hogy letelepe-
dett Pesten és megalapította a gyárát,
de annakelőtte volt mindenütt és volt
minden. Különös előszeretettel beszélt
kora ifjúságáról, amelyet, mint bányász
Ausztráliában, a Viktoria tartományban
töltött.

Előadta, hogy részt vett ott az 50-es
években, mint egészen fiatal ember a
hires Darling-féle expedícióban, amely-
ből alig menekült meg néhány ember,
a vadállatok, vademberek és főleg az
éhség keveset hagytak meg belőlük.

Vele is megesezt, hogy egyéb élelem
hiján papagályt lőtt és — sója nem lé-
vén, puskaporral sózta be és ugy ette
meg a kemény húst. Később, mint
mondá, szükségből épen így ráfanyalo-

dott egyszer Chilében a Cordillerák kese-
lyűjére.

Mikor azután Indiába tért át és a
kigyókat emlegette, megijedtünk, hogy a
pápaszemes kigyó falatozására kerül a
sor, de megnyugtattott, hogy volt egyéb
elesége: megelégedett egy makimajommal.
Erre egészen fellélegzettünk.

Egyszer aztán — Zágráb felé el-
hallgatott az öreg ur és nagyobb pauzát
tartott, — mint rendesen. Már azt hittük,
hogy kifogyott a témából, pedig épen a
végére tartogatta a piéce de resistance-ot,
a slágert.

Bevezetésül megsimogatta a szakállát,
mosolyogva köhintett egyet-kettőt és csak
azután kezdte, szólván imígyen:

— Bizony, uraim, sok minden érde-
kes és különös megesezt már én velem
az életben, a mihez hasonlót, ha az em-
ber könyvekben olvas, azt mondja rá, —
hogy nem lehet igaz, és rendesen csak a
regényíró vagy utazó fantáziájának tudja
be. Most még elmondok egy sajtószere-
történetet, a mely valóban érdekes volna
a Mark Twain mesteri tollára

— A hatvanas évek elején történt.
Fiatal ember voltam még, de már telve
tapasztalatokkal, melyeket három világ-
részen szereztem. Ez időben már ott
hagytam Ausztráliát és merinói juhokat
szállítottam Európából Dél-Amerikába.
Először ötven darabot vittem Rio Grande

annyira meg volt győződve, hogy hamarosan elfogadta a házszabály-módosítást, mely jóformán csak ennek a technikai obstrukciónak kiküszöbölésére szoritkozik, a mennyiben több esetben kötelezőleg írja elő az egyszerű szavazást, más oldalról pedig meghatározza, hogy mikor kérhető. Valamint mikor halasztható másnapra a névszerinti szavazás. Ezzel a technikai obstrukciónak elejét lehet venni.

Miután tisztán ez a helyesbítés volt czélja a házszabály-módosításnak, már ebből a szempontból is érintetlenül kellett hagyni a házszabályok 204-ik §-ának szigorítását a kizárt képviselőkkel szemben, az erőszakos karhatalom alkalmazása tekintetében. Mert a képviselőház tulnyomó többsége elfogadta a bizottság azon helyes álláspontját, hogy a kizárt képviselő bizonyára nem fog konokul ellenszegülni a többség akaratának, hanem az előtt önként meghajol. Ennek ellenkezőjére nem volt példa a múltban és hisszük, reméljük, hogy nem lesz a jövőben sem. Annál kevésbé, mert most még inkább erkölcsi, becsületbeli kötelességévé tétetik minden képviselőnek, hogy a Háznak szabályai értelmében kimondott ítélete előtt önként meghajolni.

- A lefolyt ülészak. Perczel Dezső, a képviselőház elnöke az ülészakot berekesztő kegyelmes királyi leirat kihirdetése után az 1896—1901. országgyűlés II. ülészakáról terjedelmes jelentést terjeszt a Ház elé, melyből a következő érdekesebb adatokat közöljük:

Ő csász és apost. kir. Felseje I. Ferencz József a jelen országgyűlés II. ülészakát 1898. január hó 18-án megnyitottak és 1899. május 16-án befejeztnek nyilvánította.

A képviselőház tisztikarában időközben a következő változások történtek: Berzeviczy Albertnek az alelnöki tisztségről történt lemondása után Kardos Kálmán választott alelnökké, később lemondott Szilágyi Dezső elnök, majd Láng Lajos alelnök és végül Kardos Kálmán alelnök s ekként a képviselőház elnökségében történt változás folytán Madarász József korelnök vezette a tanácskozásokat, melyek után Perczel Dezső elnökké, Tallián Béla és Deniel Gábor alelnökké választottak.

A II. ülészakban képviselői állásáról lemondott 13, elhunyt 9 képviselő, időközben pedig megválasztott 25 képviselő, összeférhetlen állásáról lemondott 4 képviselő. Mind e mandátumok be vannak töltve s így egy képviselő mandátum sincs üresedésben.

Az ülészakban 44 mentelmi ügy fordult elő, ezek közül elintéztetett 16, visszavonott 1, elintézetlen maradt 27. Az első ülészokról fenmaradt és elintéztetett 6 mentelmi ügy.

Összesen 44 indítványt és határozati javaslatot adtak be, melyből negyvenet elintézték, negyvet visszavontak.

Az ülészak folyamán 93 interpellációt terjesztettek elő, melyből 70-et elintézték, 11-et visszavontak s így még 12 maradt függőben.

Az előfordult összeférhetlenségi bejelentések száma 4 volt. Mindannyit elintézték.

Az ülészak folyamán nem kevesebb, mint 2739 feliratott és kérvényt mutatott be a Ház elnöke, melyek közül 2568-at intéztek el, 171 pedig elintézetlen.

A II. ülészakban a képviselőház 241 ülést tartott.

- Ellenzéki alelnök. A M—g. írja: A képviselőház harmadik ülészakának holnap megnyitása alkalmából Kossuth Fezencz, a függetlenségi és 48-as párt elnöke felkereste Széll Kálmán miniszterelnököt és azt a kérelmet intézte hozzá, hogy tekintettel a megváltozott helyzetre, de főleg tekintettel a módosított házszabályokra, érvényesítse befolyását, hogy a Ház új alakulásánál az ellenzéki pártok köréből választassék az egyik alelnök. A miniszterelnök az ellenzék ezen óhaját

teljesen méltányosnak mondotta, azonban az országgyűlés jelen stádiumában ilyen mélyreható változást — szerinte — nem lehet máról-holnapra feresztülvinni. Ezért arra kérte Kossuthot, hogy az ellenzék várjon ezen kívánsága teljesítésével a Ház jövő ciklusáig, a mikor ő szívesen azon lesz, hogy a ház egyik alelnöke az ellenzék köréből választassék.

Az ülészak berekesztése.

— Saját tudósítók távirata —

Budapest, május 16.

Királyi leirattal berekesztették ma az 1896—1901-iki országgyűlés második ülészakát. Mindenkinél élénk emlékeztében van még a tizenhat hónapos ülészaknak mozgalmas, változatos, harcziás története. Méltán mondhatni, hogy a magyar parlamentnek egyik legnevezetesebb ülészaka volt az, melyre most a berekesztő királyi kézirat leteszi a zárókövet.

A berekesztésről a következőkben tudósítunk:

I. A képviselőházban.

Tíz órakor gyülekeztek a képviselők s fél tizenegy óra tájban voltak anynyian, hogy Perczel Dezső megnyithatta az ülést.

Az első bársonyszéken ott ült Széll Kálmán miniszterelnök, ki betegsége dacára ma megjelent, hatalmas fekete fekete selymekendővel bekötött nyakkal.

Miután a jegyzőkönyvet hitelesítették, felállt Széll miniszterelnök és szólt:

— Van szerencsém egy legkegyelmesebb királyi kéziratot kihirdetés végett benyújtani és kérem azt azután kihirdetés végett a főrendiháznak is át-küldeni.

A gyenge hangon elmondott szavak után a teremőr felvitte a peacesetes királyi levelet az elnöki dobogóra, Perczel Dezső azt ollóval fölbontotta és átadta a jegyzőnek.

Molnár Antal pedig ünnepiesen csengő, emelt hangon olvasta, a mini következik:

de Sul-ba, Brezilia legalsó tartományába. A mint partra jutottam, mindjárt lóra ültem és hajtottam be juhaimat a tartomány fővárosa felé, hogy másnap reggel az ottani vásáron értékesítem.

Persze abban az időben a közbiztonsági viszonyok meglehetősen gyöngyében állottak ott; de nem ért utközben semmi baj, egy kóbor lovas közeledett ugyan felém, hogy „tüzet kérjen“, de a brazilai bojtároknak ezt a régi fogását már ismertem és azzal feleltem, hogy pisztolyom esővét mutattam a caballerónak, jelezvén, hogy csak annak a tűzével szolgálok neki. Erre sietve elvágatott a pampason át, úgy látszik, kinézte a szememből, — hogy elszánt ember vagyok és biztos lövő. Ez különben nem is igen tartozik talán ide.

Denikve, reggel a vásáron. bárhogy erőlködtem is, csak huszonöt darabot tudtam eladni a juhokból. — Ugyanannyi rajtam maradt. Erre nem számítottam és már épen azon tanakodtam, hogy mit csináljak? — tovább vigyem-e őket és hová. Argentínába vagy Paranába?

A mint csüggedten és tétovázva ott állok, látom, hogy jön a város felől a vásártér felé egy hosszú, hófehér szakállu aggastyán, igen öregnek nézett ki, de a magas termete még mindig imponált, igazi pátriarchális alak volt és a mint

láttam, nagy tekintélynek örvendett, mert mindenki tisztelettel üdvözölte. Én is megemltem a kalapomat, mert az öreg ur éppen arrafelé tartott feltűntek neki juhaim.

Köszöntöttem azután szóval is, még pedig hogy nem, de — német nyelven! hogy miért, akkor hirtelen magam sem tudtam volna megmondani; valami különös sugallat adta számba a hazai szót, a melytől pedig már akkor annyira elszoktam, hogy valóságban angolul és portugálul gondolkoztam. Hanem annak az agg embernek a megjelenése úgy hatott rám, mint valami sirjából kikelt régi szellem és ösztönszerűleg, megmagyarázhatatlan intuícióval eszembe juttatta a hazámat.

Es csodálatos! az öreg emberre az én két német szóm — guten Morgen — váratlan hatást tett. Fáradt szemem tágra nyitotta, megremegett kezében a botja, a melyre támaszkodott és egész valóján megdöbbenéssel vegyes ámulatot lehetett észlelni.

— Honnan tudja, hogy én német vagyok? — kérdezte aztán portugál nyelven.

— Sőt azt is tudom, hogy hívják! — feleltem én, mert hirtelen eszembe villant valami.

Az öreg kérdőleg tekintett rám, de mikor kimondtam, hogy: „Fried“, össze-

rázkodott, megtántorodott és nekem kellett őt megfogni, hogy el ne essék. A mikor kissé magához tért, az égre emelte szeméit, melyek rémületet tükröztek vissza és reszkető hangon kért, hogy vonuljunk kissé félre, mert ott nagyon sokan vannak.

Elhúzódtunk hát a vásári sokadalomból a városba vezető út szélére, a hol az öreg az izgatottságtól kimerülten ült le egy padra és sietett feltenni, bár remegő hangjával alig tudta kinyögni a kérdést:

— Az ég szerelmére, beszéljen hát fiatal barátom, honnan tudja ön mindezeket? Hiszen én kilenczven éves öreg ember vagyok, több mint hatvan éve lakom itt; mikor idejöttem — a múlt század végén, — a hollandus szabadságháború idejében, — akkor ön még a világon sem volt, sőt tán az atyja sem... és én legalább negyven éve nem is beszéltem hazámfiával, már jóformán az anyanyelvemet is elfelejtettem. Nem tudom hát elképzelni sem, honnan sejtí ön a kilétemet...

Erre én előadtam, hogy megpillantásakor hirtelen megfoghatatlan sejtélem támadt és azután nem soká rá is jöttem, hogy rendkívül hasonló az én gyermekkorai tanítómhoz, az öreg Friedhez, a ki valami tíz évvel azelőtt halt meg.

Mi, Első FERENCZ JÓZSEF

Isten Kegyeleméből

Ausztria Császár, Csehország királya stb.,
Magyarország Apostoli Királya.

Hü Magyarországunk és Társországi Zászlósainak, egyházi és világi Főrendeknek és Képviselőinek, kik az általunk 1896. évi november 23-dikára Budapest fő- és székvárosunkba összehívott országgyűlésre egybegyűlvék, királyi üdvözetünket.

Kedvelt Híveink! Midőn magyar Minisztériumunk előterjesztésére az Altalunk 1896. évi november hó 26-kán megújított országgyűlés második ülészkát ezennel berekesztjük, egyszersmind a harmadik ülészkát május hava tizenhetedik napjára összehívottunk nyilváníjuk.

Kikhez egyébiránt Királyi Kegyelemünkkel állandóan hajlandók maradunk.

Kelt Budapesten, ezernyolczszázkilencvenkilenc május tizenötödikén.

FERENCZ JÓZSEF, s. k. Széll Kálmán s. k.

Eljenzés zugott fel a teremben a királyi szó nyomán.

Most Perczel elnök benyújtotta az elmúlt ülészkában, végzett képviselőházi munkásságról szóló szokásos elnöki jelentést, kérve annak kinyomatását, szétosztását s annak idején napirendre tűzését.

— Kedves kötelességet végzek — így szolt azután Perczel — midőn a képviselőház tagjainak köszönetet mondok azért a támogatásért, melyben az elmúlt ülészkát alatt az elnököt részesítették s midőn ezt a jövőre is kérem.

Ismét eljenzés és helyeslés hangzott, azután holnap 10 órára tűzték a jövő ülészkát, a jegyzőkönyvet hitelesítették s ezzel az ülésnek vége volt.

II. A főrendiházban.

Pontban déli tizenkét órakor meg a főrendiház ülése. Az elnökkel és a miniszterekkel épen harminczan voltak a teremben a megnyitónál.

— Szomorú kötelességet kell teljesítenem! Kezdte gr. Károlyi Tibor elnök és meghatottan, szép szavakban elpárentálta báró Lipthay Bélát, a főrendiház elhunyt tagját.

Az igazoló bizottság egy jelentésének bemutatása után felolvasták a királyi

leiratot, melyet a főrendek állva hallgatnak végig.

Azután az elnök az ülészkát berekesztettnek nyilvánította s a jegyzőkönyv hitelesítése után bezárta az ülészkát.

A hágai békekonferencia.

Budapest, május 17.

Holnap, május hó 18-án, a csöndes és békés diplomata munkára már fekvésénél fogva is legalkalmasabb Hágában megnyílik a Miklós csár kezdeményezésére egybegyűlt nemzetközi béke, illetőleg leszerelési konferencia.

Mult évi augusztus 24-én nyújtotta át gróf Muraviev az idegen hatalmak összes pétervári képviselőinek azt az ismert körlevelet, a mely czélul tűzte ki, hogy nemzetközi tanácskozás útján találja meg a leghelyesebb módját annak, mint lehetne a világ népei javára az állandó béke jótéteményeit biztosítani, ennek leghathatósabb eszközeként pedig a folytonos fegyverkezésnek véget vetni.

Tagadhatatlan, hogy a kilenc hónap alatt, a mely a Muraviev-féle körlevél megjelenése óta elmúlt, az a lelkes hangulat, a melylyel a tervet világszerte fogadták, kissé lecsillapult, vagy helyesebben mondva, egy kis skepszik férközött a nagy öröm és a szép remények helyére. Maga a napirend is lényegesen megváltozott azóta. Muravievnek programját, a melyet ez évi január 14-én küldött szét, alaposan megkefélétek. — A fegyverkezést nem szüntetik be, a hadseregek létszámát nem állapítják meg véglegesen, a katonai találmányok technikájában nem létesül szünet, választott bíróságok alá senki sem veti magát kötelezőleg! Nem maradt hát egyéb, mint a genfi konvencziónak a kiegészítése és esetleges megállapítása a választott bíróságok működésének, mert az egymással ellentétbe kerülő hatalmak — ha nekik úgy tetszik — választott bíróság elé vihetik ügyüket.

Ezzel az igazán szük körre szorított programmal szemben pedig röpiratokban és beszédekben, előadásokban és értekezésekben fejtegetik világszerte, hogy a diplomaták mit érhetnének el Hágában a zöld asztalnál és hogy mit lesz lehetetlen elérniük.

ön révén kiderülne, hogy ki és mi vagyok... Hatvan évig teljes biztonsgban voltam a fölfedeztetés ellen s ön most itt van, megjelent életem alkonyán, mint egy váratlan égi tűnemény, amely mindent megvilágosíthat...

A öreg esdeklő hangja csuklásba fult és nagy összeget ajánlott fel, ha hallgatók és még nagyobb, ha távozom messze arról a vidékről. En igazán meg-sajnáltam és biztosítottam, hogy arra nincs szükség, a titka bennem el van zárva, mint egy kriptában.

Es önök, tisztelt uraim, még most sem találták ki, hogy mi volt az öregnek a titka?

Nos hát, az ősz patriárka-tösgyökere zsidó volt, de ezt ott senki sem sejtette, így lehetett ő presbiter és minden egyéb, sőt mint megtudtam, a néhai felesége egy igen előkelő spanyol nemesnek a leánya volt.

Persze megkönnyebbült az öreg, hogy olyan olesón végzett velem, de én is megkönnyebbültem egy nagy tehertől, mert hála fejében megvéttem vele jó áron a rajtam maradt juhokat.

* * *

A sok okoskodásnak van-e valami reális alapja? Hiszen ma még azt sem tudjuk, hogy a konferencia reprezentatív megjelenésében miképp fog alakulni.

Az első kérdés ez: Kézzelfogható eredménnyel oszolhat-e szét a konferencia néhány ülés után, avagy ülésai a végtelenségig húzódnak-e? Jól értesült helyen a következő prognózist állítják föl:

A legjobb esetben a konferencia egy hónap alatt berekesztheti ülésait, ha t. i. a tanácskozások gyorsan folynak le. Alig hihető azonban, hogy ez tényleg is így lesz.

A tanácskozást már a résztvevők száma is igen nehézkessé fogja tenni. Közel száz az egybegyűlték száma. Ülése és szavazata nem lesz ugyan valamennyinek, nézetét azonban mindenki elfogja mondani és ennek befolyása lesz a szavazásra is.

A másik fontos kérdés az, hogy ki lesz a konferencia elnöke. Az általános vélemény ma is az, hogy Beaufort, a németalföldi külügyminiszter lesz. Ez azonban még nem bizonyos. A diplomáciai szokás az, hogy a mikor valamely ország fővárosában nemzetközi konferencia van, az illető ország külügyminisztere elnököl.

A jelen esetben mégis az a valószínű, hogy Beaufort indítványozni fogja arra való figyelemmel, hogy a konferencia a csár kezdeményezésének köszönhető, hogy az ő képviselője, báró Staal foglalja el az elnöki széket. Az is lehetséges, hogy a megjelenő diplomaták doyenjét meg a tisztséggel, aki esetben gróf Nigra, Olaszország képviselője volna, aki — bár korra nézve fiatalabb a 77 éves Staalnál és a 80 éves gróf Münster-nél — a diplomáciai szolgálatban a legőregebb Európa összes diplomatái közt.

A háborúk mechanizmusán ez a konferencia egyelőre nem sokat fog változtatni, mégis sokat készíthet elő a már talán közel-jövőre. Hiszen a béke óhajta a világ leghatalmasabb uralkodójától indult ki. Becsületére válik a nagy és nemes uralkodónak, hogy azon tűnődött, miképp lehetne a béke megváltó művét az emberiség javára értékesíteni. Ha pontozatokba nem is foglalható majd, a mit a konferencia végezni fog, ha az ezérfele érdeket hajhászó államok és hatalmak nem is hajolnak meg a hozandó határozatok előtt, egy nagy eredménye azonban mégis lesz a hágai gyűlésnek és ez az, hogy a diplomáciának jövőben nem a háborus bonyodalmak előidézése, hanem az ellentétek kiegyenlítése, a béke lehető biztosítása lesz a legszebb feladata.

*

Ma érkezett távirataink a következőket jelentik:

Hága, május 17.

Itt hire jár annak, hogy Stahl báró megbetegedése következtében a konferenciát el fogják halasztani. Ez a hír azonban mindeddig nem nyert megerősítést.

Hága, május 17.

A hármas szövetség delegáltjai holnap előzetes értekezletet tartanak a palola társalgó-teremben. Az angolok és amerikaiak kivételével már az összes delagáltak egybegyűltek.

Tanügy.

§ Szünidei tanfolyamok. Az iskolaév vége közeledik és a kultuszminisztérium siet tanáraink és tanítóink szünidejét az önképzés czéljaira fölhasználni. A középiskolai tanárság számára, mint a mai hivatalos közlönyből értesülünk, művészettörténelmi előadást hirdet. Továbbá a fiúmei tanulók magyarnyelvi ismereteit

egy a pedagogiumban rendezendő szünidei tanfolyamon fog öregbiteni.

A művészettörténeti előadásokról szól a miniszternek a következő rendelete:

A folyó tanév nagy szünidejének július hónapjában művészettörténeti előadások tartását határozta el, amely előadások az építészet, festészet és szobrászat történetére fognak kiterjeszkedni.

Részt vehetnek a tanfolyamon középiskolai tanárok, számszerint legfeljebb huszan, első sorban történészek, másodsorban klasszika-filológusok és modern nyelvészek. A felvételért hozzám intézendő kérvényeket közvetlen előjáróságuk útján *folyó évi június hó 1-éig* kell benyújtaniok. Az állami szolgálatban levő vidéki tanárok 50 frt segélyben fognak részesülni.

A tanfolyam folyó évi *július hó 3-án* veszi kezdetét. A tanfolyam vezetésére *Pasteiner Gyula* dr. egyetemi tanárt kértem fel és bízom meg.

A fiúmei tanítók magyar nyelvi tanfolyamról azt tartják a beavatottak, hogy tanácsosabb lett volna ezt a tanfolyamot *Debreczenben*, vagy valamely más törzsközségi magyar vidéki nagyvárosban megtartani, hogy a budapesti olasz kolónia sok olasz tanítót elvon majd attól, hogy a tanfolyamon kívül is gyakorolja a magyar beszédet.

Kis káté

kezdő kritikusok számára.

— Mi a színész?

A színész azon személy, kiről valamit irok vagy állítok.

— Mit irok a színészeiről?

Az attól függ, hogy milyen viszonyban vagyok vele.

— Ha rossz viszonyban vagyok vele, akkor mit irok róla?

Akkor azt írom róla, hogy gyalázatosan rosszul játszik, nem tud mozogni a színpadon az organuma pedig meghatóan rossz.

— Milyen az ilyen színész hangja?

Az ilyen színész hangja kis terjedelmű, gyenge és minden érzés kifejezésre alkalmatlan.

— Milyen a velem barátságban álló színész hangja?

A velem barátságban álló színész hangja éreztető, erős és mesés terjedelmű.

— Az ilyen színészek hol a helye?

Az ilyen színészek az operában van helye:

— És miért van a vidéken?

A vidéken a városi rosszakaratu intrikák folytán van.

— Milyen a férfikar?

A férfikar mindig ingadozó.

— Milyen a női kar?

A női kar szintén ingadozó — de csak a privát életben — a színpadon azonban jól megállja helyét.

— Mit jelent az, ha valamelyik kardalosnőt különös figyelemre méltatnak?

Az azt jelenti, hogy az illetővel barátságos összeköttetésben állnak és bizalmas kettősben édes vizityukomnak nevezem.

— Milyen a primadonna?

A primadonna élénk és temperamentumos.

— Milyen sikerei szoktak lenni a primadonnának?

A primadonnának nem mindennapi sikerei szoktak lenni.

— Mit irsz a primadonnáról ha egy esokrot kapott?

Akkor azt írom róla hogy virág és babérligettel árasztották el és egy tucsat remek koszorúval jutalmazták tündéri játékát.

Miben nyilvánul a siker?

A siker örületes tapsviharban nyilvánul, a primadonnát — a közönség kedvencét — háromszázhatvanszor hívják a lámpák elé.

— Hát még mit csinálunk vele?

Le akarják venni a színpadról.

— De ezt megcselekszik-e tényleg?

Ezt csak a legritkább esetekben cselekszik meg.

— A többi színész mit csinál?

Alakít és domborít.

— Mit teszel az olyan színésszel, vagy színésznővel, a ki neked nem tetszik?

Az olyan színészt leütöm.

— Vagy pedig?

Vagy pedig levágom.

— Milyen a te kritikád?

Az én kritikám valóságos irodalmi remekmű, tárgyilagos, könnyed és eredeti.

— Milyen a konkurrens lap kritikája?

A konkurrens lap kritikája silány, részrehajló és nevetségesen bárgyu.

Zsarátnok.

Legujabb.

— A *Debreczeni Ellenőr* saját tudósítójától.

Erzsébet királyné emléke.

Budapest, május 17. (Érk. d. u. 2 ó.)

Az akadémia dísztermében rendkívül fényes ünnepség folyt le ma délelőtt. — Ugyanis a vöröskereszt-egyesület boldogult emlékeztető nagyszonyunk Erzsébet királyné emlékére ünnepet rendezett, melyen a magyar előkelő világ rendkívül fényesen volt képviselve. Megjelentek az ünnepélyen az uralkodóház részéről Stephánia és Matild kir. hercegnők Lajos Viktor és József királyi herezegek.

Mély esőndben emelkedett fel Stephánia kir. hercegnő és megindult hangon a következő beszédet mondta:

Ő Felsőge által a vöröskereszt egyesület védnökévé kineveztetvén, örömmel foglalom el e helyet, mert megnyugvásomra szolgál el ez egyesület élén állani, mely békében és háborúban egyaránt az emberszeretet eszméjének hódol. Ez az egyesület működésével enyhíti az emberiség szenvedését. A közgyűlést ezennel megnyitom és fölkérem Schlauch Lőrincz bíboros püspök urat, hogy az Istenben boldogult felséges asszonyom emlékét dicsőítő beszédet szíveskedjenek elmondani.

Ezután Schlauch dr. bíboros püspök remek emlékbeszédet mondott, melyet a hallgatóság nagy része könyezve hallgatott. A beszéd után az özvegy trónörökösne köszönetet mondott a bíborosnak és elrendelte, hogy a remek beszéd örökítették meg.

A szerb zsinat.

Budapest, május 17. (Érk. d. u. 2 ó.)

Zsuganovits szerb püspök tegnap Kalló czára érkezett. Az állomáson egy udvari pap fogadta. Ma délelőtt a bevádolt püspök megjelent a zsinaton, mely tízén-két órakor kezdődött.

A képviselőház ülése.

Budapest, május 18. (Érk. d. u. 2 ó.)

A képviselőházban a megnyitó kéziratot felolvasták. Holnap a választások lesznek.

A főrendiház ülése.

Budapest, május 17. (Érk. d. u. 2 ó.)

A főrendiház mai ülésén *Bánffy Dezső* báró főudvarmester, mióta a miniszterelnökségről leköszönt, ma jelent meg először.

Egy magyar festőné szerencséje.

Budapest, május 16. (Érk. d. u. 2 ó.)

Mint Ostendéből jelentik, *Parlagi Vilma* magyar festőnőt eljegyezte egy orosz herceg.

Német barátság.

Budapest, május 17. (Érk. d. u. 3 ó.)

Mint Berlinből írják: A német *Reichs Curbusch*, mely eddig a magyar helységek neveket németül közölte, a Schulverein közbelépésére ezután magyarul közli.

NAPI HIREK

— A Vörös Kereszt egyesület hajdumegyei választmánya a március 9 dikén tartott

gyűléséről a központi igazgatósághoz a következő évi jelentést küldte fel:

„Az évi rendes közgyűlés tárgyai előkészítése céljából választmányi ülést 1898. évi március hó 23-án tartottunk. Évi rendes közgyűlésünk 1898. évi március hó 31-én volt. Ezen közgyűlés alkalmával választmányunknak az Országos közgyűlésen való képviselésére dr. *Losonczy Almosné* ő nagysága és *Losonczy Almos* ur kérték fel.

Dr. *Medve Zoltán* választmányi jegyző Debreczenből történt eltávozása folytán tisztéről lemondott, mit a közgyűlés sajnálattal vett tudomásul.

Különösebb esemény a lefolyt évben nem fordult elő.

Vármegyei választmányunk vagyona az 1898. év végén 819 frt. 22 krt tett.

Végül van szerencsénk a főkegyleti választmányoknak hozzánk betérjett számadásait az azok felülvizsgálása folytán hozott határozatokkal s összesen 66 frt 50 kr. készpénzzel együtt mellékelten azon tiszteletteljes kérelemmel felterjesztetni, hogy az éves számadásokra, valamint vármegyei választmányi pénztárnokunknak szintén esatolt mult évi felülvizsgált számadására vonatkozólag a jóváhagyást megadni s arról bennünket kegyesen értesíteni sziveskedjék.

Vármegyei választmányunk tisztikarának névsorát és folyó évi május hó 9-én tartott közgyűlésünk jegyzőkönyvének hiteles másolatát tisztelettel mellékeljük.

Hazafias üdvözléssel

Debreczen, 1899. évi május hó 9-én a Magyar Szent Korona Országai Vereskereszt-egylete Hajdumegyei választmányának nevében:

Gróf Degenfeld József s. k.

elnök.

Dr. Viczián István s. k.

jegyző.

— **A Bethlenünnepély.** A debreczeni főiskolai ifjuság rendező bizottsága véglegesen összeállította már annak a nagyobb szabású ünnepélynek sorrendjét, amely összes jövedelmével Erdély legkitűnőbb nemzeti fejedelme, Debreczennek is örökhalára kötelező ura és pártfogója Bethlen Gábor nagyenyedi szobát segítő főemelni. Az ünnepély a tiszántúli ev. ref. egyházkerület közgyűlése első napján, május 24-én d. u. 5 órakor lesz a Bika-dísztermében. — **Sorrendje** pedig a következő:

1. *Honfi-dal.* Gaál Ferencztől. Előadja a *Városi Dalegylet.*

2. *Megnyitó beszéd.* A debreczeni ev. ref. főiskolai ifjuságának nevében

tartja: *Kun Béla*, a joghallgatók segítő-egyesületének elnöke.

3. *A Bethlen-szobor bizottságának és Nagy-Enyed városának részéről Fogarasi Albert*, enyedi főgymn. tanár beszéde.

4. *A szobor helye.* Nagy-Enyedre s annak multjára vonatkozó alkalmi költemény. Irta: *Váró Ferencz*, enyedi főgymn. tanár; szavalja: *Kovács Zsigmond*, debreczeni hittanhallgató.

5. *Liszt Ferencz II-ik magyar raphszódiája.* Zongorán előadja *Joó Irma* k. a.

6. *Felolvasás.* Tartja: *Rákosi Viktor*.

7. *Vonós négyes.* Böhmertől. Előadják: I. hegedűn: *Pásztor Gyula*, II. hegedűn: *Simonescu Sándor*, violán: *Takács Endre*, gordonkán: *László Jenő* joghallgatók, a „Debreczeni Főiskolai Zenekör” tagjai.

8. *Felolvasás.* „Legujabb verseiből” tartja: *Szabolcska Mihály*.

9. *Vigszavalat.* Előadja *Boross Lajos*, debreczeni joghallgató, a „Erdélyi-kör” elnöke.

10. *Népdalok.* Hoppe Rezsőtől. Előadja a *Városi Dalegylet*.

A rendezőbizottság az ünnepély védnökeiül a következőket volt szerencsés megnyerni:

A tiszántúli ev. ref. egyházkerület részéről: *Kiss Aron*, püspök, főrendiházi tag. *Gr. Degenfeld József*, főgondnok, Hajdumegye és Debreczen sz. kir. város főispánja. Az erdélyi ev. ref. egyházkerület részéről: *Dr. Bartók György*, püspök. A nagyenyedi szoborbizottság részéről: *Zeyk Dániel*, Alsó-Fehérvármegye főispánja, a nagyenyedi Bethlen-kollegium főgondnoka, a szoborbizottság elnöke. — *Bernáth Elemér*, a debreczeni kir. itélőtábla elnöke, *Csiky Lajos*, a debreczeni ev. ref. főiskola rector-professora. *Dobiecky Sándor*, a magyar királyi államasutak debreczeni üzletvezetője. *Igyártó Sándor*, a debreczeni kir. törvényszék elnöke. *Komlóssy Arthur*, Debreczen sz. kir. város főjegyzője. *Koncz Akos*, a Vidéki Hirlapírók Országos Szövetkezetének debreczeni elnöke. *Márk Endre*, a debreczeni ügyvédi kamara elnöke. *Rásó Gyula*, kir. tanácsos, Hajdúvármegye alispánja. *Simonffy Imre*, kir. tanácsos, Debreczen sz. kir. város polgármestere. *Szabó Kálmán*, a debreczeni kereskedelmi és iparkamara elnöke. *Szell Farkas*, a debreczeni kir. itélőtábla tanácselnöke, a „Csokonai Kör” elnöke. *Szunyogh Sándor*, kir. tan. debreczeni pénzügyigazgató.

Belépti-díj 2 korona; páholyjegy 10 korona. Jegyek előre válthatók *Békés Lajos*, *Szent-királyi Tivadar* és *Zádor Lajos* urak kereskedésében. Felülfizetések köszönettel fogadtatnak és hirlapilag nyugtáztatnak.

— **Tíz éves találkozó.** Felhívom mindazon osztálytársaimat, kik az 1889-ik évben a debreczeni ev. ref. főgimnáziumban tették le az érettségi vizsgát, hogy folyó évi július 1-én a debreczeni ev. ref. főiskola disztermében d. e. 9 órakor a tíz évi találkozás megünneplésére, az írásban adott fogadásuknak megfelelőleg jelenjenek meg. Sárospatakon 1899. május hó 16-án. *Dr. Szabó Sándor* jogtanár.

— **Megszűnt a sertésvész.** Debreczen város területén végre másfél évi pusztítás után megszűnt a sertésvész. A gazdavidágban ez a legnagyobb szenzáció s mi igazán örömmel regisztráljuk ezt. Tegnap terjesztette be az utolsó járványtáblát *Szathmáry* állatorvos s egyuttal javasolta, hogy mivel Hajdumegye és Debreczen város területein újabb sertésvészbetegedések napok óta nem fordultak elő, a zárlatot oldja fel az illetékes hatóság. A mezőrendőr kapitányság is a zárlat feloldását fogja javasolni, amit a tanács bizonyosan hamarosan el is rendel majd.

— **Jogász-majális.** Említettük már, hogy a helybeli jogakadémia ifjusága e hó 24-én majális rendez. A rendező bizottság a mulatságra a következő meghívót küldötte szét:

Meghívó a Debreczeni Jogakadémia Hallgatóinak 1895. május hó 24-én, szerdán a nagyerdei Dobos-pavillon helyiségeiben tartandó zártkörű majálisára. Belépti-jegy: két korona. Család-jegy: hat korona. Jegyek előre válthatók: *Békés-Lajos*, *Szent-Királyi Tivadar* és *Zádor Lajos* urak üzletében, valamint este a pénztárnál. Felülfizetések köszönettel fogadtatnak és hirlapilag nyugtáztatnak. Kezdeté 8 és 1/4 órakor. Rendező-bizottság: *Bacsó Jenő*, *Balogh Sándor*, *Bay András*, *Békény Zoltán*, *Boross Lajos*, *Demjanovich Miklós*, *Farkas Imre*, *Fráter Ernő*, *Hermann Béla*, *Horogh Pál*, *Jakó Elek*, ifj. *Jeney György*, *Jóna Kálmán*, *Kálmánzhey Kálmán*, *Kardos Endre*, *Kemény Emil*, *Kerekes Sándor*, *Keresztes Nagy Sándor*, *Kun Béla*, *Lakatos Gábor*, *Mrksió Dusan*, *Naszády Péter*, ifj. *Osváth Ferencz*, *Rózsa Lenczi*, *Szabó Elek*, *Sztratimirovics Iván*, *Szunyogh Márton*, *Szilágyi Elek*, ifj. *Szinay Gyula*, ifj. *Uzonyi Imre*, *Vadon Zoltán*, *Zádor Ervin*.

— **A kanyaró városunkban.** A gyermekek réme a kanyaró hosszú szünet után ismét fellépett városunkban. A héten járványszerűleg lépett fel s rohamosan terjed. Naponta 8–10 megbetegezésről tesznek jelentést a főorvosi hivatalnak s a rendőrségnek. A hatóság minden lehető óvintézkedést megtesz a pusztító vész tovaterjedésének megállítására.

— **Öngyilkosság.** Lapunk zártakor értesülünk, hogy a népkertben kevéssel 3 óra után egy uriasan öltözött, 30 évesnek látszó férfi öngyilkosságot követett el. Kétszer mellbe lötte magát s azonnal meghalt. Nevét nem tudják még, kilétéről ezideig annyi az értesítés, hogy szoboszlói lakos s izraelita tanító. Holttestét a kórházba szállították.

— **Az ipartestület köréből.** Az ipartestület f. hó 25-én tartja az első előjárósági gyűlést megalakulása óta. A gyűlésen folyó ügyeket intéznek el s az előjáróság fog beszámolni az egyesület eddigi működéséről. A gyűlésre, mely nyilvános lesz, előre felhívjuk az érdeklődők figyelmét.

— **Kigyuladt erdő.** Az utóbbi időben gyakran előfordul, hogy a város tulajdonát képező erdők közül egyik-másik kigyullad. Most ismét erdőégszről ad hírt a főerdőmesteri hivatal. A nagy Csere két különböző helyen gyulladt ki s a tűz a fiatal hajtású erdőrészekben nagy kárt tett. Azt hiszik, hogy gyújtogatásból származnak a gyakori tüzek, miért is a rendőrség erélyes nyomozást indított.

— **Atzél Béla báró bosszúja.** Aczél Béla báró, a ki mostanság az országos sporttelep létesítésén fáradozik, néhány hónap előtt — arról is akart gondoskodni, hogy az országos kaszinó szolgazemélyzete tisztességes lakást kapjon. E célra kiszemelt a kaszió harmadik emeletén lakást, a melyben az időtájt egy ékszerész lakott s meghagyta, hogy az ékszerésznek mondjanak föl s ha üres lesz a lakás ott helyezze el a szolgazemélyzetet. Aczél Béla báró elutazott s a mikor visszatért, tudakolta, mi történt a lakással. — Azt a feleletet kapta, hogy bizony az ékszerésznek nem mondtak fel. A báró ragaszkodott a tervéhez s a bérlő pedig nem akart kihuzozkodni daczára annak, hogy Atzél Béla a negyedévi bért és a költözöködsi költségeket is hajlandó lett volna megteríteni. De később megpuhult

a bérlő, s kijelentette, hogy ha 1000 frtot fizetnek neki kihuzozkodik. — Az 1000 forintot megkapta, de az élelmes bérlő örömet kissé megkeserítette az alábbi levél, a mit a kihuzozkodás előtt a báró megbízásából küldtek neki. Hangzott pedig ez a levél — a következőleg:

Atzél báró nem hitte volna, hogy ezer forint elég lesz, ő a jelen esetben kénytelen lett volna háromezer forintért is megkötni az alkut s meg volt győződve arról, hogy lakója van olyan ügyes ember, hogy ennyit legalább is ki fog vasalni belőle, köszönetet mond tehát a kellemes csalódásért.

— **Gyilkos gróf.** Pármából jelentik, hogy az ottani törvényszék *Pompes Porcelli* grótot, a ki peludei birtokán egy *Carrara* nevű tizenegy éves fiut, mert ez gyümölcsöt lopott a kertjéből, leölt — tíz évi és öt napi fegyházra ítélte.

— **Megölte az apósát.** Mint Vaskórol jelentik, tegnap Szerbet községben a csendőrök elfogtak egy *Vankucz Tógyer* nevű embert, aki apósát, *Koszté Juont* gyilkolta meg. *Vankucz Tógyer* már régóta feszült viszonyban élt az apósával. Több ízben volt köztük heves szóváltás. Tegnap is összekülönböztek és az így támadt szóváltás közben *Vankucz* rárohant az apósára és ütlegelni kezdte. Majd egy baltával támadt rá azzal a szavakkal:

— Ámu mori batrnu!

A brutális vő csapásai alatt az öreg csakhamar kiszenvedett. A gyilkost a csendőrök elfogták. Holnap bonczolják fel a meggyilkolt *Koszté Juont* holttestét. A bonczoláshoz a nagyváradi ügyészség vezetője, *dr. Perjéssy Mihály* kir. ügyész, *Korn Lajos* alügyészt küldötte ki. *Korn Lajos* a helyszínen megtartandó vizsgálatot is személyesen fogja vezetni.

— **Elveszett karék.** Tegnap délután a *Bathányi-utczán* elveszett egy értékes antik karék. A megtaláló jutalomban részesül, ha a rendőrségnek átszolgáltatja.

— **A lelkiismeret.** Egy olvasónk írja a következőket: Szó sincs róla, hogy a sikkasztókat mentegessük, rájuk olvasva a közpéldaszót ez alkalomról és a tolvajról. A kinek helyén van a szive és az esze, férfias a karaktere, azt ugyan el nem tántoríthatja a becsület utjáról az alkalom. De minél följebb haladunk a társadalmi ranglétrán, azt látjuk, hogy mind kevésbbé tudnak az emberek ellenállni az alkalomnak. A raffinált élet átgurja az ember gondolkodását, mely görbére jár, a sok jó megzavarja a fejét, a nagygyal sem éri már be, a legnagyobbat kívánja. Valóban az igazi becsületet gyorsabban találjuk azok között az emberek között, akik izzadva, ázva-fázva keresik meg azt a néhány krajczárt, mely éppen csak hogy kenyérre elég, meg éjjeli szállásra.

A minap a közuti vasut egyik megállóhelyénél ujságot árult egy kopottas emberke, a kinek öszülő szakálla elárulta, hogy már félszázadnál hosszabb idő óta küzködik a megélhetéssel. Lassan szitált az eső, mely pocsolyává állott össze, a mint leért a kövezetre.

A közuti kocsiból kihajolt ember, megvett egy ujságot és odaadta érte a pénzt az öregnek, a ki kabátja zsebéből előszedegette a visszajáró pénzt és az öregségtől, meg a hideg esőtől reszkető kézzel számolgatta:

— Egy... kettő... három...

A kalauz esőngetett, a kocsis utnak indult, egy visszajáró krajczár ott maradt az öreg kezében. Ha *Toth Benő* urral vagy akármilyen más urral történik ez a dolog, megőrül a váratlan szerencsének és nem sokat törődik azzal, hogy a kocsin ülő embernek jussa van még egy krajczárhoz. És ez az öreg ember, a kinek egy krajczár is nagy pénz, vagy huszonöt

lépésnyire ott futott a szaladó kocs mellett, hogy valahogyan kezébe csuszasson vásárlójának még azt az egy krajczárt is. Az Isten sem akarta, hogy vissza tudja adni. Elmaradt a kocsitól, meg az az ur is intett neki, hogy csak tartsa meg a pénzt; de már messze járt a kocs, még utána nézegetett. Talán lelkiismeretfurdalást érzett.

A Toth Benők nem érznek lelkiismeretfurdalást, mert nincs is lelkiismeretük.

x Neumann M. Az ország legnagyobb és legrégebb férfiruha czége, ajánlja dusan felszerelt tavaszi és nyári idényre szükségelt ruházatokat. A czég az európai divatakadémia Drezdában egy félszázad előtt lett alapítva és a legjobb hírnévnek örvend.

x Halmágyi Sámuel legnagyobb női felöltő áruházában a tavaszi és a nyári idényre megérkeztek dusválasztékban a legszebb és legújabb *napernyők, övök, blouzok, costumok és nyakkendők.* Fel-tűnő olcsó árak.

Egy díjok tragédiája.

— Saját tudósítónktól. —

Nagy-Várad, május 16.

Tegnap délben a rendes hivatalos időben ment fel Biharvármegye székházába A. T. díjok, aki az árvaszéki irattárban volt atkalmazva, — havi tizenöt forint fizetéssel.

Mindössze három hónap óta dolgozott a huszonhét éves fiatalember az árvaszéki irattárban. Allandóan anyagi zavarokkal küzdött. Tizenöt forintból aligha élhet meg egy hivatalnok ember. A erre a 15 forintra nem is egyedül volt. Ezelőtt egy évvel nősült és így eleségestül jutott számára minden hónap elején a tizenöt forint.

Azonfelül voltak egyéb kellemetlenségei is. A nyomoruság, mely osztályrészeül jutott zaklatta a fiatalembert a ki szeretett volna jól élni. Az uraskodáshoz voltak inkább hajlamai, mint ahhoz az élethez, melyet a havi tizenöt forint számára nyújtott.

Az utóbbi napokban a felesége is hazament az édesanyjához. Ettől a naptól fogva A.-n valami szokatlan levertséget vettek észre hivatainoktársai. Szótlannul végezte dolgait nap nap után, szinte buskomor volt.

Ilyen állapotban ült tegnap délután is az íróasztala mellé. Sőt talán még komorabb volt, mint máskor. A kék fedelű aktasomókra görnyedve végezte egy darabig gépiesen a rábizott munkát. Epen egy aktában lapozgatott, mikor azzal a kiáltással ugrott fel a székről:

— Adjátok vissza a feleségemet!

Azzal ketté tépte a kezében levő aktasomót, szerteszórva darabjait a földre. Zavaros tekintettel nézett maga körül és vad, kétségbeesett hangon kiáltozni kezdett újra:

A feleségemé! Adjátok vissza a feleségemnek!

Azzal odaugrott Magyar árvaszéki irattárnokhoz, megragadta és újból kiáltozni kezdett. Az irattárnok eltávolította magát az önkívületben dühöngő embert, kiről azt hitte, hogy részeg. A zajra, a melyet a kétségbeesett kiáltások okoztak többen odagyültek az árvaszéki irattárba és körülfigták a szerencsétlen díjnokot, a ki nem szünt meg hol rimánkodó, hol követelő hangon kérni, hogy a feleségét adják vissza.

Dr. Popovits György főorvost hívták elő sietve, aki konstata, hogy a fiatal díjokon az elmebetegség jelei mutatkoztak. A főorvos véleménye alapján A-t kocsiba ültették és bevitték a biharmegyei közkörházba, hol megfigyelés alá veszik.

A mikor a kocsiról a kórházba be-szállították, körülnézett zavaros, meredt tekintettel. Aztán könyörögve fordult a kíséreihez:

— A feleségem adjátok vissza!

A párisi szépségverseny favoritjai.

Párisban nemsokára megnyílik a nemzetközi szépségverseny, mely úgy mennyiség-, mint minőségre nézve minden eddigi szépségversenyt felül fog mulni. Eddig kétszázhusz szép nő jelentkezett a világ minden tájáról, aki mind a világ szépe czimre aspirál. A külföldi versenyzők közt azonban nagy az elégtelenség, mert a zsüri nagyrésze francziákból áll és így azt hiszik, hogy a döntésre nem annyira az esztetika, mint inkább a sovinizmus lesz befolyással.

Az eredményre már javában folynak a tippelések és épp úgy kötik a fogadásokat, akár a grandprix-re. A favoritok közt első helyen a következők állnak:

Maria Tabella olasz énekesnő, aki a szakértők szerint, ha első nem is lesz, helyre okvetlen beérkezik.

Germaine Gallois párisi előkelő hölgy, aki úgy ismeretes Párisban, mint a párisi chic megtestesülése. Osodálatos izléssel öltözködik és egész valója csupa báj és kedves-ség. Érdekes, hogy ez a telivér párisi nő egy német báróba szerelmes, aki el is veszi és így nemsokára ő lesz a berlini divatkirálynő. Párisban nagyon fájlják ezt és a sovinizták azt mondják:

— Elzász-Lotaringia után Germaine Gallois . . . a mi sok, az sok! . . . revanche pour Germaine!

A művészek jelöltje egy görög nő: Janoupolo Mária, egy dugszagdag görög kereskedő unokahuga, aki a múlt évben tette a hadiszállását Konstantinápolyból Párisba és imádóinak egész serege jött vele, akik úgy kísérik, mint a bolygók a holdat. A szép görög hölgynek pikáns kalandja volt ezelőtt fél évvel. Ugyanis egyik imádójával, Hourst francia földrajzi kutatóval fölszállt léghajón. Mindenki el volt ragadtatva bátorsága által, csak Hourst felesége nem, aki e miatt válopört indított férje ellen és a törvényszék ki is mondta, hogy az ilyen léghajó-kirándulás kettesben alapos válási ok. A művészek azt mondják, hogy ő fogja kapni az első díjat, mert igazi klasszikus élű görög arcza van.

Nagy kilátása van a győzelemre egy egyiptomi angol hölgynek, Maine Saint-Cyrnek is. Benne szerencsésen vegyült az angol és az egyiptomi vér, de epedő szemeiben kifejeződik az egyiptomi race. Sokan azt állítják, hogy ha ezeket a csábító szemeket ráveti a zsüri tagjaira, egyszerre elcsavarodik a fejük és neki adják az első díjat.

Oroszország Katarina Eotowskát küldi a mérkőzésre. Tiszta, ábrándos tekintet, szabályos formák . . . szóval minden harmonikus rajta. Valami különös ígétet ömlik el egész valójára, a mi érthetővé teszi a Sardou-féle Fedorakért való rajongást.

A többi favoritok, akikről azonban semmi különösét sem jegyzett föl a krónika, a következők: Heintze Gertrud német, May Collin amerikai, Senorita Guerrero spanyol, miss Edua Robertson angol.

A zsüri elnöke Sara Bernhardt; tagjai Henner és Besnard festők; Rodin és Falguières szobrászok, Catulle Mendés író, Gaillard, az opera igazgatója, Jules Chéret és Georges Pal hírneves plakátrajzolók, továbbá Doucet és Redfern, két ismert párisi nőbarát, kik el-

ismert tekintélyek a női elegancia megítélésében. Az első díj ötezer frank aranyban, vagy egy hasonló értékű ékszer.

Fájdalommal nélkülözzük Magyarországot a résztvevők közt, pedig nem is kellene magát megerőltetnie, hogy elvigye a pálmát. Az utolsóelőtti párisi világiállítás alkalmával Andrassy Iona grófnő, aki jelenleg Batthyány Lajos gróf neje, résztvett a szépségversenyen és első díjat nyert. Nem kell tehát röstelkedni, Magyarhon szép leányai és asszonyai: el Krétába, azaz el Párisba!

Irodalom és művészet.

* **A sárkányok országából.** Eleteképek és utirajzok Khinából. Irta Cholnoki Jenő. — Köves és Boros könyvkiadóhivatala. Veszprémben. Ezen munkában Cholnoky Jenő másfél évig tartó viszontagságos utazásának tapasztalataiból és benyomásaiból bocsát a Művelt Közönség elé egy sorozatot.

A magyar olvasóközönség még a khinaiak művészetéről tudományáról, erkölceseiről keveset olvasott, hisz irodalmunk a külfölddel ugyan mostohan foglalkozik.

Ezen könyvben elméledhet a serdülő ifjuság is, hogy belőle magasabb látókört merítsen, hogy szük hazánk keretén kívül megismerkedjék egy olyan különös világgal, a mi megtanítja rá, hogy nem mindennek kell úgy lenni, a mint van, — de épen Khina sokezeréves története azt fogja kézzelfoghatóan bizonyítani, — hogy minden országnak talpköve a tiszta erkölcs!

De nem elég csak a holt betű. — Képeket is kell a szöveg mellé, adni, még pedig kizárólag olyanokat, a melyek teljesen biztosak, helyesek és nem terjesztenek annyi ferdeséget, mint az eddigi ábrázolások.

A közlendő képek legnagyobb része eredeti fénykép felvételeim és rajzaim után készül, úgy, hogy a magyar olvasónak olyan ujdonság lesz a kezében, a mely teljességgel hű és igaz fogalmakat nyújtand a khinaiakról.

Előfizetési ára: füzve 4 frt. kötve 5 forint 50 kr. lesz. Az összeget legezélszerűbb postautalványon küldeni, a mely esetben a könyvet teljesen bérmentve küldik.

* **„Ázsia sivatagjain keresztül.”** „Durch Asiens Wüsten.” Ez a czime annak a műnek, melyet dr. *Sven Hedin*, az ismeretlenbe tett felfedező utjáról visszatértekor a lipesei *Brockhaus* czég által kiadott. A Gobi sivatagra való utrakelése karavánjának teljes elpusztulásával végződött. Csak ő maga tudott kimondhatatlan kinok után vízhez jutni és ezzel a maga és két társának életét megmenteni. A felfedező rettegés nélkül kelt ismét utra. Felfedezett két, több század óta homokkal eltemetett várost, mely több mint 2000 évi multra tekinthet vissza. Különös jelentőséggel bír az az út, mely a pamirterületen keresztül tett, ahonnan az oroszok az indiai kapukat fenyegetik. Itt emelkedik ki a „jéghegyek atyja”, a hatalmas Mustang-ata 10,000 lábnyival magasabbra, mint a Montblanc! Négyszer kísérelte meg a bátor felfedező ezen hegyet megmászni és mind a négyszer már majdnem a célnál kényszerítették a veszélyes jégsucok és a lélegzésre alig alkalmas levegő, a visszatérésre. A másik felfedezésében és kalandokban gazdag terület, melyen átkelt, Tibet. Ismeretes, hogy Landornak milyeu kinokat kellett kiállani és az is, hogy a francia Dutrenil de Rhins-t a tibetiek egy pár év előtt meggyilkolták. Hedinnek azonban sikerült hatalmas, a világ legmagasabb, eddig ismeretlen hegyvidékének hegylánczait a tudomány részére felfedezni. Ötvenöt napig bolyongott karavánjával az ember nem lakta.

magaslatokon és a tibeti rablók támadásaitól sikerült megmenekülnie. — Különösen fontosak a Lop-nor-tó mentén tett kutatásai, minthogy ezen csodálatos tó fekvésének kérdését Richthofen báró hírneves geográfus feltevései alapján sikerült megoldania. Chinán keresztül jár tában is érdekes élményei voltak, úgy hogy utleírása változatosság tekintetében. Hedin utazásának nagy fontosságát különben a berlini, londoni, párisi, bécsi, stockholmi és kopenhágai földrajzi társaságok is elismerték azzal hogy a még csak 35 éves utazót társaságuk arany érmével tüntették ki. Azonban épp most értesülünk arról, hogy Heddig hirtelen ismét elakar utazni. Vajjon mi vonhatja oda, ahol nemrég annyi szenvedést kellett kiállania. Műve valószínűleg ezt megmagyarázza. Ezen újabb útjára II. Miklós szár egy pár kötetet rendel melléje. A két terjedelmes kötet vagy 36 füzet (ára kötve 12 frt) gazdagon lesz illusztrálva és színes táblákkal ellátva. A művet megjelenésekor kivonatban ismertetni fogjuk.

NYILT-TÉR.

Vesebajoknál,
a húgyhólyag bántalmainál
és köszvényénél,
az emésztési és lélegzési
szervek hurutainál,
a Lithion-forrás

Salvator

kítűnő sikerrel használtatik. E forrás kiváló tulajdonságai:

Húgyhajtó hatása.

Vasmentes. Kellemes ízű.
Könnyen emészthető.

Első rangu gyógyviz és diaetikus ital. Számos orvosi tekintélyek által különösen oly egyéneknek ajánlva, a kik ülő életmódjuk folytán aranyeres bántalmakban, hasi pozsga, máj- és vese izgatási tünetnyekben vagy húgysavas vese-homok és vesekövek képződésében szenvednek.

Kapható ásványvízkereskedésekben és gyógyszerárakban.
A Salvator-forrás igazgatósága Eperjesen.

CSARNOK.

Az én Hamupipőkém.

Irta: Munkácsy Kálmán.

(Folyt. és vége.)

— Ezentul már nem lesz egészen a mienk Klári, sugtak össze fájdalmasan az öregek mit tegyünk? Mégis csak be kell vezetnünk a társadalomba őt. Ezt a szegény, gyöngye, félénk, anyás gyermeket...

Farsangra be is vezették. Hogy ne fogadták volna mindenütt mosolyogva legifjabb leányát az Ederics-dinasztiának, a melynek háromszázados czimerpajzsában olyan találó embléma az arannyal teli bűszkszaru. A kemény diófaajtók a legbűszkébb szárnyas ajtók készségesen felpattantak előtte.

Mindenki érdeklődött a kis ederiesi remete iránt, a kinek visszavonultságáról már egész legendák képződtek. Látták, hogy nem pupos, nem halálfejű, még csak néma sem, de filigrán, szép fiatal s lassan

mégis magára hagyták őt mindenütt a parfümös szalonokban.

A szülők kinos, szorongó figyelemmel kísérték minden lépését, minden mosolygását, — minden szemlibbenését.

Ha többet beszélt egy leánypajtással, ha elmosolyodott valamelyik fiatal ember bókján, meghökkentek és hozzásiettek. Minden leányt könnyüvérenek, üresnek, kacérnak találtak, minden fiatal embert léhának, műveletlennek, szerencsevadásznak, úgy, hogy a folytonosan rendszabályozott s természeténél fogva ugysis bizalmatlan, tartózkodó leányka lassan elnémult egészen.

Akkor azután elfordultak tőle, a kik meg nem értették. A leányok büszkének, kiállhatatlannak mondták, a férfiak együgyűnek s keresték a kevésbé szépeket, a kevésbé gazdagokat, kevésbé előkelőket, mert elevenek voltak, mert kacagtak, mert szemük visszavágott a pillantásra...

Egy mulatságon történt, hogy a leány, anyja kívánságára minden harmadik jelentkező tánczost visszautasított. Hízen folyton hallotta:

— Fel vagy hevülve, tönkreteszéd magadat Klári: Nem fogod tánczolni ezt a tourt!

A tour végén egyáltalán nem tánczolt, mert nem volt kivel. Es akkor a szegény kis Hamupipőke égő arczezal, véresre szívott ajakkal vonta ki a ruhatarba anyját. Reszkető kézzel kapta magára a vastag, meleg gyapjubelépőt, a melyet anyja mindig utána hordott:

— Menjünk haza anyám, s ne jöjünk vissza többet ide: Nincs itt nekünk semmi keresni valónk!

— Amint te akarod, édesem!

S hozattak neki drága ruhákat, mogyorónyi solitaireket s minden egyéb nagy babának való játékszert és ő hálásan kezelt esőkolt mindenért. A harmincz szobában, a kis parki tisztáson töltötte újra napjait. S az üvegházba zárt bimbó egy nagyon illatos tavaszon mégis föl pattant. A mesebeli herezeg az ederiesi remeteségbe is eljutott. Daliás, hatalmas, komoly férfi volt, csupa erő és gyengédség, csupa szellem és szeretet. Edericsné egyik unokaöccsese. Két hétre jött és két hónapig maradt, a mikor elment, magával vitte a kis leány nagy, tuláradt szívét. Mikor a porfelhő elfedte az eltávozott lovagot, Klári sápadt ajkához szoritotta a fehér rózsát, a melyet még a távozó tűzött a keblére s az anyja ölébe roskadt.

— Ő elment és én meghalok.

Az öreg házaspár nagy ijedelmében mindenbe beleegyezett. Egy hónap mulva aranykarika csillogott Klári vékony, átlátszó kezén. A leány mosolygott ismét, a két öreg meg fogyott összeesett. Amíg a kelengye készült, olyan komor, sötét, esendes volt a hangulat a házban, mintha a tizenkét varrónő csupa szemfödön dolgoznék. — Egyszer azután Hamupipőke szeme is felnyilt elsápadt és nem örült és nem mosolygott többé.

Mikor már négy héten át hallotta, hogy a szomszédos szobában szülei egész éjjel sóhajtoznak, álmatlanul hanykolódnak ágyukban, suttogó, titkos, lázas szavakat váltanak egymással, végre fuldokló zokogással rohant át hozzájuk. Az anyja párnáira esett.

— Én nem szeretek senkit kivületek, én nem megyek el tőletek soha.

Es maradt. Jöttek a drága ruhák s mogyorónyi solitairek újra, ő meg csak járt a harmincz szobában, a park homályos fasoraiban, halotti pusztasággal lelkeben, gondolat, vágy, remény nélkül. Es mosolygott, hogy az a két jó öreg ember is mosolyoghasson. Gyöngült, fogyott, hervadt a sok mosolygásban és tavaszra, mikor kinyitlak a fehér Bourbon-rózsák és a terraszon, elfogyott egészen...

S hogy a két öreg visszatért a szomorú szertartásból, összegörnyedve, összefogódzva mentek végig a néma kastélyon, egyenesen az ő szobájába, hogy össze-czirógassanak ott mindent, a mit egykor az ő keze érintett, az ő szeme látott. S mikor már órákig ültek nagy, olajfestésű képe alatt teljes mozdulatlanóságban, megszólalt az apa:

— Legyen meg az Isten szent akarata: Olyan gyöngye, olyan törékeny volt azaz édes gyermek, hogy bizonyosan elveszett volna, ha mi elmulunk. Nem volt ő e világra való...

A gyászruhás asszony némán bólogatott a fejével minden szavára.

KÖZGAZDASÁG.

Érték-tőzsde.

A debreczeni Közgazdasági Bank Részvénytársaság közlése.

1899. május hó 16 én.

Államadósság:

Magyar aranyjárdék 4%	119.60	120.--
" vasuti beruházási köt. 4 1/2%	120.75	121.75
" koronajárdék 4%	97.20	97.60
" regále vált. köt. 4 1/2%	100.25	101.25
Oszták aranyjárdék 4%	119.50	120.--
Egységes államkötvény 4 1/10%	100.75	101.25
Tisza-szegedi 4%-os nyer.-sorsj.	138.25	139.25

Részvények:

Magyar hitelbank részvény	387.--	387.50
Oszták hitelbank részvény	358.60	358.80
Magyaripar- és keresk. bank. r.	101.50	102.50

Sorsjegyek:

Magyarjelzalogban 4%-os sorsj.	122.50	123.50
" 3%-os	103.50	104.50
Oszták földhitel sorsjegy 3%-os	120.--	120.50
Magyar vörös keresztorsjegy	11.25	11.75
Oszták " " "	20.40	20.90
Olasz " " "	12.75	13.45
Bazilika sorsjegy	6.90	7.40
Jó-szív " " "	4.--	4.40

Pénznemek:

Cs. és kir. arany	5.66	5.74
20 márkás arany	11.78	11.82
20 frankos arany	9.55	9.59
1 Sovereigns	12.05	12.09

Budapesti gabonatőzsde.

I. Készáru-üzlet.

1899. május 16-án.

Buzában az irányzat ma lanyha volt. A tulajdonosok látván a malmok csekély vételkedvét, nem nagyon tolokodtak a kínálattal és ismét bezárták a mintákat. A forgalom ilyenformán csak néhány ezer métermázsa szoritkozott, gyengén tartott árak mellett.

Rozsban esendes volt a hangulat.

Uj rozs 6 frt 20 krral lett eladva Galiczia részére, Perbenyikre, juliusban szállitva. Tengeriben a forgalom csekély volt, tartott árak mellett.

Eladatott:

Buza. Tiszavidéki. 600 mm. 795 k. 9.50 forinton, 100 mm. 79.5 k. 9.35 forinton, 100 mm. 79 k. 9.15 forinton, 450 mm. 79 k. 9.40 frton, 400 mm. 78.5 k. 9.40 frton. mind három hónapra.

II. Natáridő-üzlet.

A mig májusi buza ma szilárdan tartotta magát, addig októberi buzában „kipakolási” nap volt. A kereslet májusi buzában még mindig meghaladja a kínálatot. Nem igen mondanak fel és így senki sem siet realizálni, a kontremínre e körülmény természetesen ellenkező katást gyakorol.

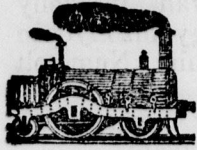
Kötések. Az üzlet folyamán a következő kötések történtek:

Buza májusra	8.90, 8.89, 8.91,
" októberre	7.99, 7.96, 7.97, 7.90,
Rozs októberre	6.42, 6.40,
Zab májusra	0.--, 0.--,
" októberre	5.41, 5.42,
Tengeri májusra	4.43, 4.45,
" juliusra	4.52, 4.55,
Repeze augusztusra	—.--,

Délutáni határidőüzlet.

Délután 4 $\frac{1}{2}$ órakor a következők voltak a záróárfolyamok:

Buza májusra	8.94—8.95
" októberre	7.93—7.94
Rozs októberre	6.44—6.46
Zab májusra	5.60—5.65
" októberre	5.41—5.43
Tengeri 1899. májusra	4.46—4.48
" júliusra	4.56—4.57
Repce augusztusra	12.30—12.40

Vasuti menetrend.

Érvényes 1899. május hó 1-től

— Egységes vasuti idő szerint. —

Debreczen—Budapest (M. all. v.-tól.)			
Debreczenből indul	Vonat	Érkezik	
P.-Ladány* - - 12.— déli	Vegyesvonal	1.28 délután	
P.-Ladány - - 3.37 délután	Tv. sz. sz.	5.13 délután	
P.-Ladány - - 8.15 este	Személyvonal	9.45 este	
Budapest - - 9.01 reggel	Gyorsvonal	1.50 délután	
Budapest - - 12.36 délután	Személyvonal	8.10 este	
Budapest - - 10.27 este	Személyvonal	5.45 reggel	
Debreczen—M.-Sziget			
Királyháza - - 5.22 reggel	Személyvonal	1.10 délután	
M.-Sziget - - 3.— reggel	Személyvonal	9.50 délelőtt	
M.-Sziget - - 3.56 délután	Személyvonal	10.50 este	
M.-Sziget - - 6.46 délután	Gyorsvonal	11.18 este	
M.-Sziget - - 8.20 este	Tv. sz. sz.	7.20 reggel	
Debreczen—Szerencs			
Szerencs - - 8.25 reggel	Személyvonal	11.26 délelőtt	
Szerencs - - 4.01 délután	Személyvonal	7.— délután	
Szerencs - - 7.— este	Személyvonal	10.30 este	
Debreczen—Füzes-Abony			
Füzes-Abony - 4.42 reggel	Vegyesvonal	10.24 délelőtt	
Füzes-Abony** 4.16 délután	Vegyesvonal	7.56 délután	
Debreczen—Nagy-Léta—Vértess			
N.-Léta—Vértess 8.35 reggel	Vegyesvonal	10.42 délelőtt	
N.-Léta—Vértess 4.21 délután	Vegyesvonal	6.15 délután	
Debreczen—Tisza-Lök			
Tisza-Lök - - 5.28 reggel	Vegyesvonal	9.17 reggel	
Hajdu-Nánás - - 11.20 délelőtt	Vegyesvonal	1.18 délután	
Tisza-Lök - - 4.06 délután	Vegyesvonal	7.29 délután	

* Minden kedden
** Csak Tisza-Füredig.

Kiadó és laptulajdonos:

Csokonai nyomda

Felelős szerkesztő: Koncz Ákos.

Főmunkatárs: Ujlaki Antal.

5052.
1899.

Haszonbérleti hirdetmény.

Debreczen sz. kir. város tulajdonát képező, 905. kat. holdat 1281 □-ölet tevő „Vajda lapos” és hozzá csatolt földek az 1899. év október hó 1-től 1909. év október hó 1-ig terjedő tíz egymásután következő évre, az 1899. év június hó 21-ik napján d. e. 9 órakor a városháza nagytanácsstermében tartandó nyilvános árverésen haszonbérbe kiadni fog.

Kikiáltási ár 5600 frt, a melynek 10%-át kötelesek árverelni szándékozók az árverelő bizottság kezéhez bánatpénzül, készpénzben letenni.

A feltételek a jelenleg érvényben levő szerződés feltételei, a melyek a város számvevői hivatalánál, a hivatalos órák alatt megtekinthetők.

Debreczen 1899. május 13-án.

A városi Tanács.

Lapunk minden olvasójának

szolgáljon tudomására, hogy értékes szerek hozzáadásával, a bőrre nézve kedvező vegyi hozzátételek által, a hirneves **Doering-szappan bagolylyal** legujabban tetemesen tökéletesbült. Tekintve ezen javítást, ezen kedvelt női és gyermek szappan a tökéletesség legmagasabb fokán áll, úgy, hogy az észszerű és természetszerű bőrápolásnak nem lehet jobbat ajánlani, mint **Doering-szappant a bagolylyal**. Egy próbatétel bizonyítja a fentieket. **30 krért** mindenütt kapható.

VALÓDI
LINOLEUM
Fontos háziasszonyoknak!
puha padlóra Törv. védve.
PADLÓZOMÁNCZ minden színben.

Nincs többé ragadós szobapadló! Linoleum padlózománcz egy óra alatt keményre szárad, gyönyörű fénye van és elérhetlen tartóssága.

Többször megtörtént, hogy az Eisenstädter-féle Linoleum helyett utánzatokat kaptak a vevők, figyelmeztetjük tehát a t. vevő közönséget, hogy mindig és csakis Eisenstädter-féle Linoleumot kérjen a *vas lovag* védjeggyel.

LAKK- ÉS FESTÉKGYÁR
EISENSTÄDTER TESTVÉREK, Bécs.

Debreczenben kapható:

Békés Emil
Csanak József,
Félegyházi János,
Francia és Jóna,
Fritsch Károly,
Ganofszy Lajos,

Gereby Fülöp,
Kohn Lajos,
Kontsek Géza,
Leidenfrost Gynla,
Parti Ferencz,
Riekl József Zalmos

Roth Antal,
Sesztina Lajos
Szabó Zsigmond,
Térei József,
cégeknél.

203-9-6

Tisztelettel értesítjük mindazon t. cz. vállalkozó, építész, építőmester urakat és az igen tisztelt építető közönséget, kik — miután ez utóbbi hetekben csertéglá készletünk elfogyott, — így kénytelenek voltak szükségletüket másutt beszerezni, hogy téglagyaráinkban a gyártás annyira előrehaladt, miszerint a mai naptól kezdve már szívesen szolgálhatunk:

a legjobb körkemenczei csertéglával.

Továbbá ajánlunk körkemenczéiben égetett **vastéglakat** sertéshizlaldák és járdák kirakásához. Sima nyers **falazati téglát** gépen készítve.

Szénnel égetett lapos és kupás cserepet.

Mütéglát, konyha és folyosók kiburkolásához hat- és négyszegletes alakban. A legnagyobb méretben készült teljesen kiszáradt **vályogot**.

Kívánatra mintákkal és árjegyzékkel szívesen szolgálunk.

Vidéki megrendelések és vasuti szállítványok a legnagyobb gondal esomagolva, mérsékelt fuvardíj felszámítása mellett gyorsan és pontosan teljesítetnek.

Utalványok válthatók a társaság irodájában: **Széchenyi-utca 21. szám. — Telefon 71. szám.**

Megrendelések házhoz szállítva is elfogadtatnak.

Teljes tisztelettel

Berger Jenő és Horváth János

„Első Debreczeni Téglagyár-Társaság”
Debreczenben.